תלמודו בידו

דף ח עמוד ב — קידושין

א] "התקדשי לי במנה" ולא נתן לה המנה אלא הניח לה משכון על המנה, האם מקודשת ומדוע ?

ב] נתן לאשה משכון של אחרים שהיה בידו וקידשה בחוב שיש לו בו, האם מקודשת ומדוע ?

ג] "התקדשי לי במנה" וענתה תן לאבי או לאביך או לפלוני, או על מנת שיקבלום לי, האם מקודשת ?

ד] "התקדשי לי במנה" והיא זרקתו בפניו או לים, או אמרה תנהו על גבי סלע, האם מקודשת ?

ה] "התקדשי לי בככר" וענתה תנהו לכלב או לעני, האם מקודשת ?

א] אינה מקודשת. כיון שאת המנה טרם נתן לה, ואילו את המשכון לא נתנו לה במתנה. וכן הקונה שפחה ולא נתן מעות עבורה אלא משכון, לא קנה את השפחה.

ב] מקודשת, שכל זמן ההלואה המשכון שניתן למלוה בערבות קנוי לו, והוא נתנו לה. המקור שמשכון קנוי למלוה, מכך שהחזרתו ללוה עני בלילה נחשבת צדקה.

ג] **תן:** אינה מקודשת. שמראה שאינה חפצה בקידושין, והיא כאומרת תן מעותיך לאחר. ואינו דומה לאומרת "תן מנה לפלוני ואקדש אני לך" שמקודשת מדין ערב. ששם היא זו שהתחילה לדבר על קידושין, ובודאי שרצונה להתקדש.
על מנת שיקבלום לי: מקודשת, שכוונתה שיהיו שלוחיה לקבלת קידושין.

ד] **זרקתו:** אינה מקודשת. ואין אומרים שנטלה המנה לשם קידושין, ומה שהשליכה את המנה לים היה כדי לבודקו אם הוא כעסן [ואם נאבד, חייבת לשלם].
על הסלע: אינה מקודשת. הסלע שלה, מקודשת [מדין חצר]. סלע של שניהם, ספק.

ה] **לכלב:** אינה מקודשת. אך אם אותו כלב היה שלה וזרקו לו ואכלה, מקודשת. כלב רץ אחריה לנושכה, ספק האם בהנאת הצלתה מתרצה להתקדש לו, או אינה מקודשת כי רק ביקשה שיצילה כפי שחייב מן התורה.
לעני: אינה מקודשת, ואפילו העני סמוך על שלחנה, כיון שגם הוא חייב בצדקה.

הסיכומים "תלמודו בידו", הם באדיבות מכון "מעשה חושב".
שגיאות מי יבין, נא לשלוח כל הערה הן בהבנת הדברים והן בעריכתם לtalmudobiyado@gmail.com
נתרם לזכות **רייזל, פנחס, פערל בלומא, גאלדא, ובנימין עסטרייכער** שיחיו